

η διαφορετικότητά της.

Χρονοδιάγραμμα του Εθνικού Στρατηγικού Σχεδίου Ανάπτυξης

Η διαμόρφωση του Εθνικού Στρατηγικού Σχεδίου Ανάπτυξης (Ε.Σ.Σ.Α) της περιόδου 2007 - 2013, που η χώρα μας πρέπει να υποβάλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή την άνοιξη του 2006, θα γίνει μέσα από ένα γόνιμο διάλογο με τους πολίτες. Ήδη οι διαδικασίες έχουν ξεκινήσει και το υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών έχει αποστείλει προς τους κεντρικούς φορείς την πρώτη εγκύκλιο για την κατάρτιση του σχεδίου, με την οποία κα-

θορίζονται οι διαδικασίες κατάρτισής του. Όπως αναφέρεται και σε αυτή, για τη νέα προγραμματική περίοδο 2007 - 2013, η χώρα μας θα υποβάλει στην ΕΕ, ένα νέο κείμενο προγραμματισμού όπου θα περιγράφονται οι κύριοι αναπτυξιακοί στόχοι της Ελλάδας σε εθνικό, τομεακό και περιφερειακό επίπεδο. Το συντονισμό του σχεδιασμού θα έχει διυπουργική επιτροπή υπό το γενικό γραμματέα Επενδύσεων και Ανάπτυξης του υπουργείου Οικονομίας και η Διαχειριστική Αρχή του ΚΠΣ. Σε κάθε υπουργείο συνίσταται ειδική επιτροπή σχεδιασμού, ενώ η κατάρτιση του σχεδίου θα παρακολουθείται α-

πό διακεκριμένες προσωπικότητες διεθνούς κύρους, οι οποίες θα παρεμβαίνουν με σχόλια και προτάσεις.

Η κατάρτιση του νέου Στρατηγικού Σχεδίου περιλαμβάνει δύο στάδια :

- το στάδιο Διάγνωσης των αναπτυξιακών προοπτικών (κατά το οποίο με βάση την ανάλυση της υπάρχουσας κατάστασης θα εξετασθούν όλες οι πιθανές επιλογές και θα οριστικοποιηθούν οι στρατηγικές επιλογές ανάπτυξης).

- το στάδιο σχεδιασμού του Προγράμματος (κατά το οποίο στη βάση των στρατηγικών επιλογών που απορρέουν από το προηγούμενο στάδιο, καταρτίζεται το Στρατηγικό Σχέδιο Ανάπτυξης με εξειδίκευση σε προτεραιότητες τομεακές και γεωγραφικές και σχεδιάζονται τα Επιχειρησιακά Προγράμματα).

Ειδικότερα, σε ό,τι αφορά το πρώτο στάδιο και σύμφωνα με τα συμπεράσματα της πρώτης συνάντησης διαβούλευσης για την κατάρτιση του Ε.Σ.Σ.Α, το χρονοδιάγραμμα έχει ως εξής:

Από τον Ιούλιο έως τον Οκτώβριο του 2004 θα ολοκληρωθούν οι διαδικασίες συλλογής στοιχείων, ενώ θα γίνει η ανάθεση μελετών, η επεξεργασία σύνταξη και υποβολή των επιμέρους προκαταρκτικών εκθέσεων, στο πλαίσιο της εγκυκλίου και ενιαίων κατευθύνσεων. Την ίδια περίοδο θα πραγματοποιηθούν επιμέρους τεχνικές - επιστημονικές συναντήσεις, καθώς και συναντήσεις με τους κοινωνικούς και οικονομικούς εταίρους. Από το Νοέμβριο έως το Δεκέμβριο του 2004 θα συνταχθεί η γενική προκαταρκτική έκθεση και θα υπάρξει διαβούλευση με τους κεντρικούς και περιφερειακούς φορείς με θέμα τον προσδιορισμό των αρχικών στρατηγικών αναπτυξιακών επιλογών. Μέσα στο Δεκέμβριο εξάλλου θα υποβληθούν στην ΕΕ οι επιλογές αυτές προκειμένου να ακολουθήσει διαβούλευση.

Εν συνεχεία και μέχρι το Μάρτιο του 2005 θα οριστικοποιηθούν από τα όργανα κατάρτισης οι στρατηγικές επιλογές και θα διατυπωθεί η τελική έκθεση. Τον Απρίλιο του 2005 θα λάβει χώρα, η τρίτη και τελική συνάντηση με τους κεντρικούς και περιφερειακούς φορείς, προκειμένου να οριστικοποιηθούν οι στρατηγικές επιλογές. Μεταξύ των προτεραιοτήτων θα είναι και οι αρχικές εκτιμήσεις για την κατανομή των πόρων. ■

Εγκύκλιος

για το Εθνικό Στρατηγικό

Σχέδιο Ανάπτυξης

Η «ΕΤΑ» παρουσιάζει το πλήρες κείμενο της εγκυκλίου του υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών για τις διαδικασίες και τα χρονοδιαγράμματα του Εθνικού Στρατηγικού Σχεδίου Ανάπτυξης 2007 - 2013.

1. Γενικές κατευθύνσεις Ανάπτυξης

1.1. Εισαγωγή

Ο στρατηγικός στόχος της βιώσιμης οικονομικής ανάπτυξης με κοινωνική συνοχή μπορεί να επιτευχθεί με την προώθηση μιας ανταγωνιστικής και δυναμικής οικονομίας βασισμένης στη γνώση, που να οδηγεί στην πλήρη απασχόληση με τη δημιουργία ποιοτικών θέσεων εργασίας. Οι προσανατολισμοί αυτοί αφορούν στο σύνολο των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ταυτόχρονα, στρατηγικός στόχος για την Ελλάδα είναι η επίτευξη της πραγματικής σύγκλισης και συνοχής προς το μέσο ευρωπαϊκό επίπεδο.

Με τις προοπτικές αυτές, ξεκινούν, σε ευρωπαϊκό και εθνικό επίπεδο, οι διαδικασίες σχεδιασμού της περιόδου που θα ακολουθήσει την υλοποίηση του τρέχοντος ΚΠΣ 2000-2006. Για τη νέα προγραμματική περίοδο 2007-2013, που ξεκινά σε τριάντα μήνες από σήμερα, η χώρα μας πρέπει να υποβάλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή -ως τις αρχές του 2006- ένα νέο κείμενο προγραμματισμού, με τη μορφή ενός Εθνικού Στρατηγικού Σχεδίου Ανάπτυξης, όπου θα περιγράφονται οι κύριοι αναπτυξιακοί στόχοι της χώρας μας σε εθνικό, τομεακό και περιφερειακό επίπεδο.

Το σχέδιο αυτό πρέπει να προκύψει μέσα α-

πό έναν γόνιμο διάλογο με τους πολίτες. Η αποτελεσματικότητα του κοινωνικού διαλόγου προϋποθέτει τη συμμετοχή των πιο ζωτανών δυνάμεων του πνευματικού και επιστημονικού κόσμου, των κοινωνικών και οικονομικών εταίρων, της πολιτικής και των μη κυβερνητικών οργανώσεων.

Ο διάλογος με τους πολίτες θα πρέπει να ξεκινήσει άμεσα και να συνεχιστεί, σε πρώτη φάση, τουλάχιστον μέχρι το τέλος του 2004, παράλληλα με άλλες ενέργειες που θα υλοποιηθούν στα πλαίσια των προβλεπόμενων επιπέδων επεξεργασίας, όπως αυτά παρουσιάζονται στη συνέχεια της Εγκυκλίου. Τα συμπεράσματα του κοινωνικού διαλόγου ως προς τις γενικές κατευθύνσεις στρατηγικής της επόμενης προγραμματικής περιόδου, θα συζητηθούν και θα «επικυρωθούν» στα πλαίσια συνεδρίου που θα πραγματοποιηθεί στις αρχές του 2005.

Ο προγραμματισμός 2007-2013 αποτελεί μέρος μιας συνολικής, μακροχρόνιας προοπτικής ανάπτυξης που καλύπτει ολόκληρο το πρώτο τέταρτο του 21ου αιώνα. Ως εκ τούτου, οι βασικοί άξονες ανάπτυξης περιλαμβάνονται ήδη στην τρέχουσα προγραμματική περίοδο 2000-2006 και θα συνεχίζουν να αποτελούν στόχο και κατά την επόμενη εικοσαετία. Παράλληλα, για την επίτευξη των επιμέρους στόχων απαιτείται μια αυστηρή ιεράρχηση προτεραιοτήτων.

Στα πλαίσια αυτά, η 3η Έκθεση Συνοχής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής παρέχει χρήσιμα στοιχεία για τη διερεύνηση των μελλοντικών πολιτικών ανάπτυξης, ειδικότερα για τις χώρες και περιφέρειες της συνοχής.

1.2. Βασικές αναπτυξιακές επιλογές

Η ελληνική οικονομία, στα πλαίσια της παγκόσμιας αγοράς, εισέρχεται σε μια νέα φάση ανάπτυξης που καθορίζεται από την πορεία της ανταγωνιστικότητάς της. Η πορεία αυτή εξαρτάται από συγκεκριμένους παράγοντες, όπως οι εξελίξεις στο οικονομικό περιβάλλον, η διασφάλιση της κοινωνικής συνοχής, η περιβαλλοντική προστασία και η αναβάθμιση και βελτίωση της παραγωγικότητας. Στα πλαίσια μιας ολοκληρωμένης στρατηγικής για την ανταγωνιστικότητα και την ανάπτυξη, καθορίζονται και οι πολιτικές επιλογές:

- ενίσχυση της παιδείας και της εκπαίδευσης με έμφαση στην ταχεία προσαρμογή του εκπαιδευτικού συστήματος και του συστήματος κατάρτισης, όπως απαιτούν η εξέλιξη της κοινωνίας και η οικονομία της γνώσης προκειμένου να δοθούν ίσες ευκαιρίες και πρόσβαση στην «ευρεία-ολοκληρωμένη» γνώση.
- Ενίσχυση της έρευνας, της ανάπτυξης και της παραγωγής καινοτομίας στη χώρα, και

ενθάρρυνση της ενεργότερης συμμετοχής του ιδιωτικού τομέα σε αυτές.

- Βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος και ενίσχυση της εξωστρέφειας και της ανταπόκρισης των επιχειρήσεων στις ευκαιρίες και τις εξελίξεις του διεθνούς ανταγωνισμού.
 - Ενίσχυση της συμπληρωματικότητας παθητικών και ενεργητικών πολιτικών απασχόλησης και συνυπολογισμός της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής στον ρόλο των πολιτικών για την ανταγωνιστικότητα.
 - Συνέχιση της δημιουργίας βασικών δικτύων υποδομών, για την κοινωνικο-οικονομική ανάπτυξη και συνοχή.
 - Αναβάθμιση και προστασία του περιβάλλοντος, με εναρμόνιση της σχέσης αγοράς και φυσικών πόρων, ειδικότερα σε θέματα ενέργειας, γεωργικών εκμεταλλεύσεων, χρήσης γης και ανάπτυξης εναλλακτικών μορφών τουρισμού.
 - Ενίσχυση της περιφερειακής συνοχής και της ανάπτυξης της υπαίθρου, με έμφαση στις λιγότερο ανεπτυγμένες περιφέρειες, με βάση τα συγκριτικά τους πλεονεκτήματα και με στόχο να αντεπεξέλθουν οι περιφέρειες αυτές στον εθνικό και ευρωπαϊκό ανταγωνισμό.
- Βασικές προϋποθέσεις είναι η συνέχιση των διαρθρωτικών αλλαγών στο πλαίσιο της ενιαίας αγοράς και της οικονομικής ολοκλήρωσης της χώρας με τη διεθνή αγορά, η αναδιάρθρωση της δημόσιας διοίκησης και ο εκσυγχρονισμός της σε όλα τα επίπεδα και τους τομείς.

1.3. Βασικά ερωτήματα ως προς την αναπτυξιακή στρατηγική και την πολιτική εφαρμογή της

Στα πλαίσια των ανωτέρω γενικών επιδιώξεων βασικά ερωτήματα που τίθενται για τον προσδιορισμό της αναπτυξιακής στρατηγικής και της εφαρμογής της είναι τα ακόλουθα:

α) οικονομική ανάπτυξη

- διατήρηση υψηλών επενδύσεων σε πάγιο κεφάλαιο και προσαρμογή προς τις απαιτήσεις επίτευξης καλύτερων επιδόσεων στην έρευνα, στις νέες τεχνολογίες και στην κοινωνία της γνώσης
- σχεδιασμός ενίσχυσης της εξωστρέφειας της οικονομίας και ενίσχυσης της διαδικασί-

ας οικονομικής ολοκλήρωσης των αγορών

- τρόποι μείωσης του γραφειοκρατικού κράτους και βελτίωση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών προς τις επιχειρήσεις
- οριοθέτηση και κατεύθυνση της οικονομικής δραστηριότητας προς την αναπτυξιακή πολιτική
- β) κοινωνική συνοχή
- τρόποι βελτίωσης της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης και της συνεχούς αναβάθμισης των γνώσεων και ικανοτήτων του διδακτικού προσωπικού σε όλες τις βαθμίδες.
- Προσανατολισμός των εκπαιδευτικών προγραμμάτων στις απαιτήσεις της κοινωνίας της γνώσης, της τεχνολογίας, της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας και της ανάπτυξης γνωστικών αντικειμένων για την παρακολούθηση και διαμόρφωση της εξέλιξης των νέων τεχνολογιών.
- Προσανατολισμός των υποδομών για την αύξηση της πρόσβασης των πολιτών στη γνώση, κατάρτιση, εργασία και τη βελτίωση της ποιότητας ζωής μέσω κοινωνικών υποδομών και ανάπτυξης της κοινωνίας της πληροφορίας.
- Τρόποι μείωσης των κοινωνικών ανισοτήτων σε θέματα εργασίας, μαθησιακής διαδικασίας, κοινωνικής ενσωμάτωσης, κ.λπ.
- γ) αειφόρος ανάπτυξη
- ιεράρχηση των προτεραιοτήτων αειφορίας μακροχρόνια σε τοπικό, περιφερειακό, εθνικό και παγκόσμιο επίπεδο με ανάλυση της αλληλοσυσχέτισης των υπο-συστημάτων και σε συνδυασμό με εξωγενείς παραμέτρους (θεσμικό πλαίσιο, εθνικές, ευρωπαϊκές και διεθνείς συμφωνίες, κ.λπ.).
- δ) βελτίωση της παραγωγικότητας
- κατεύθυνση ανάπτυξης της έρευνας και τεχνολογίας και εύρεση μεθόδων εκμετάλλευσης και διάχυσης νέων τεχνολογιών και καινοτομιών σε συνάρτηση με τον γεωγραφικό χώρο και οικονομικο-κοινωνικό περιβάλλον της χώρας.
- Αναζήτηση κατάλληλων κινήτρων θεσμικού (κανόνες διαφάνειας, απλοποίηση διαδικασιών, διασφάλιση δικαιωμάτων ευρεσιτεχνίας) και οικονομικού χαρακτήρα (φορολογικές ρυθμίσεις, ενισχύσεις) για να ευνοηθεί η έρευνα και καινοτομία.
- Τρόποι στήριξης της επιχειρηματικότητας με στόχο την αποτελεσματικότητα των υφι-

στάμενων επιχειρήσεων, τη δημιουργία και ανάπτυξη νέων επιχειρήσεων ανταγωνιστικών, καινοτόμων με υψηλή προστιθέμενη αξία.

- Εξεύρεση και τρόποι ανάδειξης συγκριτικών περιφερειακών και τοπικών πλεονεκτημάτων για τη μείωση των διαρθρωτικών αδυναμιών, λαμβάνοντας υπόψη τη συντελούμενη αναδιάρθρωση του αγροτικού τομέα.

2. Γενικές αρχές οργάνωσης της κατάρτισης του Στρατηγικού Σχεδίου Ανάπτυξης

Οι κατευθύνσεις ανάπτυξης καθώς και οι αρχές οργάνωσης και λειτουργίας θα εξειδικευτούν περαιτέρω κατά το επόμενο χρονικό διάστημα με τον προσδιορισμό ειδικών θεμάτων προς συζήτηση και επεξεργασία με όλους τους εμπλεκόμενους κεντρικούς και περιφερειακούς φορείς του σχεδιασμού.

2.1. Όργανα κατάρτισης του Σχεδίου Ανάπτυξης

Ο σχεδιασμός του Στρατηγικού Σχεδίου Ανάπτυξης σύμφωνα με το υπάρχον θεσμικό πλαίσιο ανήκει στην αρμοδιότητα του υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, σε συνεργασία με τα καθ' ύλην αρμόδια υπουργεία και τις περιφερειακές και τοπικές Αρχές, και με την υποστήριξη της ΜΟΔ. Τα επίπεδα επεξεργασίας του Σχεδίου, από τον υφυπουργό Οικονομίας & Οικονομικών, ορίζονται ως εξής:

Επίπεδο επεξεργασίας 1: «Επιτροπή Συντονισμού και Χάραξης Πολιτικής» Η «Επιτροπή Συντονισμού και Χάραξης Πολιτικής» αναφέρεται στον υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών.

Θα λειτουργήσει ως κεντρικός συντονιστικός μηχανισμός, θα θέσει το κεντρικό πλαίσιο μέσα στο οποίο θα πρέπει να κινηθεί το Σχέδιο Ανάπτυξης, καθώς και τα γενικά αλλά και ειδικά θέματα που θα πρέπει να συζητηθούν στον κοινωνικό διάλογο.

Κύριο μέλημα της επιτροπής, όπως αναφέρθηκε ανωτέρω, θα είναι ο προσδιορισμός του ρόλου της χώρας κατά το πρώτο τέταρτο του 21ου αιώνα στο νέο περιβάλλον της παγκοσμιοποιημένης αγοράς της Ε.Ε. και των υπόλοιπων οικονομικά ανεπτυγμένων χω-

ρών, των νέων αναδυομένων χωρών της περιοχής (Βαλκάνια - Τουρκία - χώρες της Μαύρης Θάλασσας - κεντροανατολική Μεσόγειος) και του ευρύτερου περιγύρου (χώρες της Κεντρικής Ασίας).

Στα πλαίσια αυτά η επιτροπή θα προσδιορίσει και εξειδικεύσει τις τομές που απαιτούνται ώστε η ελληνική κοινωνία να ανταποκριθεί στις προκλήσεις σε μια σειρά από θέματα στα οποία ο πολίτης καθημερινά διαπιστώνει την ύπαρξη προβλημάτων προσαρμογής π.χ. Δημόσια Διοίκησης, Παιδεία, ενσωμάτωση μεταναστών, «εξασφάλιση» της τρίτης ηλικίας, βαθμός παρέμβασης του κράτους κ.λπ. Θα πρέπει επίσης να εντοπίσει, εξετάσει και ερμηνεύσει τις αποκλίσεις μεταξύ στόχων και αποτελεσμάτων των προηγούμενων ΚΠΣ και να επεξεργαστεί συγκεκριμένες προτάσεις για την υπέρβαση των δυσκολιών υλοποίησης του νέου σχεδίου ανάπτυξης.

Η επιτροπή δεν θα πρέπει να αρκестεί στη σύνταξη καταλόγων ενεργειών και έργων ασύνδετων μεταξύ τους, αλλά θα πρέπει να διατυπώσει μια συγκροτημένη πρόταση στρατηγικής για την ανάπτυξη με συγκεκριμένες πρόνοιες για την υπέρβαση των δυσκολιών εφαρμογής της. Για τον σκοπό αυτόν θα εισηγηθεί την επιλογή «διακεκριμένων προσωπικοτήτων» οι οποίες θα κληθούν να διερευνήσουν διάφορα ζητήματα και θα έχει την ευθύνη της συγκέντρωσης και επεξεργασίας του απαραίτητου υλικού. Στην επιτροπή θα τεθεί ένα ακριβές πλαίσιο εργασίας με ζητήματα που θα πρέπει να απαντηθούν, όπως αυτά που αναφέρονται στα «Βασικά ερωτήματα αναπτυξιακής στρατηγικής», καθώς και ένα ρεαλιστικό χρονοδιάγραμμα.

Σύνθεση Επιτροπής

Η επιτροπή θα είναι ολιγομελής -όχι πάνω από δέκα άτομα- και θα συνεδριάζει τουλάχιστον δύο φορές τον μήνα. Σύμφωνα με το έργο που θα κληθεί να επιτελέσει, τα μέλη θα πρέπει να προέρχονται από τον ευρύτερο επιστημονικό, επιχειρηματικό και τεχνικό χώρο, με εμπειρία σε θέματα αναπτυξιακής στρατηγικής και κοινωνικοοικονομικών εξελίξεων σε εθνικό και διεθνές επίπεδο. Στην επιτροπή θα συμμετέχει ο προϊστάμενος της Ειδικής Υπηρεσίας Σχεδιασμού και Αξιολό-

γησης Περιφερειακής Πολιτικής και Προγραμμάτων (ΕΥΣΑΠΠ) του ΥΠ.ΟΙ.Ο. Τα μέλη της Επιτροπής θα πρέπει όχι μόνο να διακρίνονται για την τεχνική τους επάρκεια αλλά και να διαθέτουν μια εμπεδωμένη αντίληψη σε μείζονα κοινωνικά ζητήματα. Καλό θα είναι να έχουν συμμετάσχει σε ομάδες εργασίας διεθνών οργανισμών, ιδρυμάτων ή επιχειρήσεων.

«Διακεκριμένες προσωπικότητες»
Διαπιστώνεται η ανάγκη συνεργασίας με πρόσωπα που διαθέτουν συσσωρευμένη εμπειρία σε σημαντικά για τον σχεδιασμό ζητήματα που όμως δεν είναι διαθέσιμα να συνεργαστούν σε τακτή βάση με το ΥΠ.ΟΙ.Ο. Πρόκειται για υψηλόβαθμα στελέχη ευρωπαϊκών οργάνων και οργανισμών, διεθνών οργανισμών, πανεπιστημιακούς σε ιδρύματα της χώρας και του εξωτερικού, ξένους εμπειρογνώμονες κ.λπ. Οι προσωπικότητες αυτές θα επιλέγονται από τον υφυπουργό μετά από εισήγηση της επιτροπής και θα συνεργάζονται με αυτήν.

Επίπεδο επεξεργασίας 2:

«Ομάδα κατάρτισης»

Η ομάδα κατάρτισης αναφέρεται στον γενικό γραμματέα Επενδύσεων και Ανάπτυξης και υποστηρίζει την επιτροπή σε καθημερινή βάση. Κατευθύνεται από τον συντονιστή της επιτροπής και συνεργάζεται με τα στελέχη σχεδιασμού των υπουργείων και περιφερειών, τους αξιολογητές των τομεακών επιχειρησιακών προγραμμάτων και των ΠΕΠ, το ΚΕΠΕ, τις διάφορες συντονιστικές διυπουργικές επιτροπές που λειτουργούν κατά καιρούς, διεθνείς οργανισμούς για την ανταγωνιστικότητα, φορείς σχεδιασμού άλλων χωρών της ΕΕ των 25 κ.λπ.

Θα στελεχωθεί από ολιγάριθμο εξειδικευμένο επιστημονικό προσωπικό καθώς και γραμματειακή υποστήριξη που θα επιλεγούν σύμφωνα με τις διαδικασίες της ΜΟΔ. Ένα από τα στελέχη θα λειτουργεί ως επικεφαλής της ομάδας.

Η ομάδα θα λειτουργήσει μέχρι το 2007 και με την έναρξη της Δ' προγραμματικής περιόδου, είτε θα πάψει να υπάρχει είτε θα ενσωματωθεί σε έναν νέο μηχανισμό του επόμενου προγραμματισμού.

Επίσης, η ΕΥΣΑΠΠ θα έχει την ευθύνη διεξαγωγής του διαλόγου με τους κοινωνικούς και οικονομικούς εταίρους της χώρας.

Επίπεδο επεξεργασίας 3: «Ομάδες Σχεδιασμού Υπουργείων και Περιφερειών»

Θα προωθηθούν οι διαδικασίες, με κριτήρια ΜΟΔ, πρόσληψης σε κάθε υπουργείο, και ενδεχομένως περιφέρεια, δύο στελεχών σχεδιασμού και γραμματείας. Τα στελέχη αυτά θα αναφέρονται απευθείας στον γενικό γραμματέα.

Η τοποθέτησή τους θα γίνει αφού έχει συνταχθεί αναλυτική περιγραφή θέσης εργασίας και πρόγραμμα δουλειάς από την ομάδα κατάρτισης του Σχεδίου.

Βασική μέριμνα της ομάδας αυτής, που μπορεί να συμπληρωθεί / ενισχυθεί και με ένα στέλεχος της μονάδας Α' της διαχειριστικής αρχής του αντίστοιχου προγράμματος, θα είναι κατ' αρχήν η συγκέντρωση και επεξεργασία όλου του υλικού των αξιολογήσεων, των μελετών και των δεικτών απόδοσης που έχουν κατά καιρούς συνταχθεί για το συγκεκριμένο υπουργείο / ΕΠ. Επίσης, θα συστηματοποιήσει τις επαφές του υπουργείου / περιφέρειας με αντίστοιχα όργανα σε άλλες χώρες μέλη της ΕΕ και σε διεθνείς οργανισμούς. Τέλος, θα αποτελεί τον σύνδεσμο του υπουργείου / περιφέρειας με την Ομάδα Κατάρτισης του ΥΠ.ΟΙ.Ο.

Οι ομάδες αυτές θα πρέπει να έχουν συνεχή υποστήριξη στη μέθοδο εργασίας τους από την Ομάδα Κατάρτισης του Σχεδίου. Ανάλογα με την πορεία της προετοιμασίας του Σχεδίου οι πυρήνες αυτοί μπορεί να μετεξελιχθούν σε μονάδες στρατηγικού σχεδιασμού του κάθε υπουργείου / περιφέρειας.

2.2. Περιεχόμενα και φάσεις κατάρτισης

Η κατάρτιση του νέου Στρατηγικού Σχεδίου περιλαμβάνει δύο στάδια:

Ι. Διάγνωση των αναπτυξιακών προοπτικών

ΙΙ. Σχεδιασμός του Στρατηγικού Σχεδίου

Ι. Στάδιο διάγνωσης των αναπτυξιακών προοπτικών

Η διάγνωση των αναπτυξιακών προοπτικών περιλαμβάνει τις ακόλουθες διαδικασίες:

- Σύσταση των οργάνων κατάρτισης, καθο-

ρισμός αρμοδιοτήτων και ανάθεση εργασιών (κατάρτιση προδιαγραφών, ερωτηματολόγια, αναθέσεις έργου).

- Έρευνα - συγκέντρωση των στοιχείων που συνιστούν την υπάρχουσα κατάσταση, με έμφαση στα επιμέρους προβλήματα, τις διαφαινόμενες τάσεις, κ.λπ.

- Επεξεργασία των στοιχείων της ανάλυσης (SWOT ανάλυση).

- Διατύπωση συμπερασμάτων και των βασικών κατευθύνσεων ανάπτυξης.

- Κατάρτιση της ex ante αξιολόγησης του νέου Στρατηγικού Σχεδίου Ανάπτυξης.

Στα πλαίσια των βασικών αναπτυξιακών επιλογών και με βάση την ανάλυση της υπάρχουσας κατάστασης, κατά το 1ο στάδιο διατυπώνονται και διερευνώνται συστηματικά βασικά ερωτήματα, εξετάζονται εναλλακτικές κεντρικές ιδέες και πιθανές επιλογές. Μετά την επεξεργασία τους οριστικοποιούνται οι στρατηγικές επιλογές ανάπτυξης.

Για τον σκοπό αυτόν τα όργανα κατάρτισης και οι αρχές σχεδιασμού αξιοποιούν την υπάρχουσα εμπειρία και μελέτες, εξετάζουν τις επιστημονικές εξελίξεις και κάνουν χρήση εμπειρογνομосυνών, μελετών, επιστημονικών συναντήσεων κ.λπ.

Στα πλαίσια αυτά προγραμματίζεται, σε κεντρικό επίπεδο, η εκπόνηση των ακόλουθων μελετών:

- Γενική Μελέτη Προοπτικών Ανάπτυξης.
- Μελέτη Ανάπτυξης του χώρου σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο.
- Μελέτη Ανάπτυξης των παραγωγικών δραστηριοτήτων.
- Μελέτη Ανάπτυξης του ανθρώπινου δυναμικού.
- Μελέτη Ανάπτυξης των υποδομών.

II. Στάδιο Σχεδιασμού του Προγράμματος

Στη βάση των στρατηγικών επιλογών που απορρέουν από το στάδιο διάγνωσης καταρτίζεται στο Στρατηγικό Σχέδιο Ανάπτυξης με εξειδίκευση σε προτεραιότητες τομεακές και γεωγραφικές, και σχεδιάζονται τα Επιχειρησιακά Προγράμματα.

3. Αρχές οργάνωσης της κατάρτισης του Στρατηγικού Σχεδίου σε επίπεδο υπουργείων και περιφερειών

Στη βάση των ανωτέρω γενικών κατευθύνσεων, οι Αρχές Υπουργείων και Περιφερειών που εμπλέκονται στις διαδικασίες κατάρτισης, καλούνται να προετοιμαστούν για τη συμμετοχή τους στην εκπόνηση του νέου Στρατηγικού Σχεδίου Ανάπτυξης.

Κάθε επίπεδο Αρχής διαμορφώνει θέσεις στα πλαίσια των κατευθύνσεων του ανωτέρου επιπέδου, λαμβάνοντας υπόψη τις σχετικές θέσεις κατωτέρου επιπέδου (κεντρική αρχή σχεδιασμού, αρμόδια αρχή περιφερειακού / τοπικού σχεδιασμού, αρχή σχεδιασμού επιπέδου τελικού δικαιούχου, τελικού αποδέκτη). Η αρχή σχεδιασμού επιπέδου τελικού δικαιούχου βαθμιαία διαβουλεύεται με αρμόδιους φορείς κατηγοριών πράξεων και δράσεων. Κρίνεται σκόπιμο να δημιουργηθούν ηλεκτρονικοί χώροι ανοιχτού διαλόγου. Στα πλαίσια των ανωτέρω, κατά το επόμενο διάστημα οι αρχές σχεδιασμού θα πρέπει να προβούν στις ακόλουθες ενέργειες:

I. Σύσταση και ενημέρωση των οργάνων

- Σύσταση και ενημέρωση των αρμόδιων οργάνων κατάρτισης, για τον προγραμματισμό κατάρτισης του Σχεδίου.
- Ενημέρωση αρχών Δημοκρατικού Προγραμματισμού.
- Οργάνωση των αρχών σχεδιασμού προκειμένου να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις του νέου προγραμματισμού.

II. Εξειδίκευση του έργου

- Εξειδίκευση των απαιτήσεων κατάρτισης του προγράμματος.
- Αρχικός προγραμματισμός ενεργειών σχεδίασης του προγράμματος: συμμετοχή στις διαδικασίες του κεντρικού σχεδιασμού συλλογή στοιχείων από τις επιμέρους υπεύθυνες αρχές προγραμματισμού οργάνωση της διαβούλευσης με τους αρμόδιους φορείς και εταίρους, στην προοπτική

του Στρατηγικού Σχεδίου

κατάρτιση χρονοδιαγράμματος εκπόνησης του Σχεδίου

καθορισμός αναγκαίων εμπειρογνομосυνών και μελετών.

Με την ολοκλήρωση των ανωτέρω πρώτων ενεργειών οι Αρχές Σχεδιασμού υποβάλλουν ένα πρώτο «φύλλο πορείας» κατάρτισης του Στρατηγικού Σχεδίου.

Οι Αρχές Σχεδιασμού καλούνται να προετοιμαστούν για τη διοργάνωση επιστημονικών συναντήσεων που θα αφορούν στα κύρια θέματα. Η προετοιμασία τους μπορεί να απαιτήσει τη συμμετοχή εμπειρογνομосυνών οι οποίοι θα διαμορφώσουν θεματολογία και θα συντάξουν σύντομη έκθεση η οποία θα αποτελέσει το έναυσμα των συζητήσεων. Τα πορίσματα των συναντήσεων θα χρησιμεύσουν, μαζί με το μελετητικό υλικό, για την επεξεργασία του κειμένου της διάγνωσης αναγκών.

Καθ' όλη τη διάρκεια του σχεδιασμού τηρούνται οι διαδικασίες διαβούλευσης, ορίζονται και κάθετα, με τους αρμόδιους φορείς και οικονομικούς και κοινωνικούς εταίρους προκειμένου να διαμορφωθεί πολύπλευρη προσέγγιση εναλλακτικών επιλογών.

Στην ηλεκτρονική πύλη

<http://www.hellaskpis.gr> του διαδικτύου θα δημιουργηθεί με την υποστήριξη της ΜΟΔ, ειδικός υπερ-σύνδεσμος που θα οδηγεί στο υλικό προετοιμασίας της Δ' Προγραμματικής Περιόδου. Ο σύνδεσμος αυτός θα χρησιμεύσει σαν ουσιαστικός πόλος ανάπτυξης ιδεών και διάχυσης της ενημέρωσης. Αντίστοιχοι υπερ-σύνδεσμοι θα πρέπει να δημιουργηθούν στις επιμέρους Αρχές Σχεδιασμού Τομεακών και Γεωγραφικών ενοτήτων.

Το Εθνικό Στρατηγικό Σχέδιο Ανάπτυξης, μετά την ολοκλήρωση των δύο φάσεων επεξεργασίας του κατατίθεται στο Εθνικό Κοινοβούλιο.

**Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΩΛΙΑΣ**